

32004R0364

2004 2 28

EUROPOS SĄJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

L 63/22

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 364/2004,**2004 m. vasario 25 d.****iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 70/2001, įtraukiant į reglamento taikymo sritį pagalbą moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

ataskaitų teikimo turėtų būti taikomos tik tol, kol bus patvirtinta bendroji ataskaitų teikimo sistema.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims ⁽¹⁾, ypač į šio reglamento 1 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį ir b punktą,

paskelbusi šio reglamento projektą ⁽²⁾,

pasikonsultavusi su Valstybės pagalbos patariamuoju komitetu,

kadangi:

- (1) 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms ⁽³⁾ pavartotas mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimas yra toks pats, kaip ir pavartotasis 1996 m. balandžio 3 d. Komisijos rekomendacijoje 96/280/EB dėl mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo ⁽⁴⁾. Tą rekomendaciją pakeitė 2003 m. gegužės 6 d. Rekomendacija 2003/361/EB dėl mikroįmonių, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo ⁽⁵⁾, kuri įsigalioja nuo 2005 m. sausio 1 d.
- (2) Reikėtų paaiškinti taisykles, taikomas tais atvejais, kai investuojama į regioninės pagalbos gavimo kriterijus atitinkančią teritoriją, tačiau į sektorių, kuriam teikti regioninę pagalbą draudžiama. Didžiausia regioninė pagalba turėtų būti teikiama tik tada, kai tiek regionas, kuriame investuojama, tiek pagalbos gavėjo sektorius atitinka pagalbos gavimo kriterijus. Taisyklės, pagal kurias reikalaujama pranešti apie dideles individualiai teikiamas subsidijas, viršijančias tam tikras ribines vertes, reikėtų atitinkamai paaiškinti.
- (3) Patirtis parodė, kad pageidautina turėti vieningą ir supaprastintą metinių ataskaitų teikimo sistemą, patvirtintą pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, 27 straipsnį ⁽⁶⁾. Reglamento (EB) Nr. 70/2001 III priede nustatytos konkrečios nuostatos dėl

- (4) Iki Reglamento (EB) Nr. 70/2001 įsigaliojimo būtina nustatyti pagalbos mažoms ir vidutinėms įmonėms teikimo be išankstinio Komisijos leidimo suderinamumo su bendrąja rinka vertinimo nuostatas.
- (5) Pagalbos teikimas moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai gali prisidėti prie ekonomikos augimo, konkurencingumo stiprinimo ir užimtumo didinimo. Pagalba moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai MVĮ yra ypatingai svarbi MVĮ, nes vienas iš struktūrinių MVĮ trūkumų yra sunkiau prieinami nauji technologijų patobulinimai ir technologijų perdavimas. Taip pat Komisija Bendrijos bendruosiuose nuostatuose dėl valstybės pagalbos tyrimams ir taikomajai veiklai ⁽⁷⁾ yra išreiškusi požiūrį apie tai, jog galima tikėtis, kad valstybės pagalba moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai inicijuos MVĮ aktyviau dalyvauti moksliniuose tyrimuose ir taikomojoje veikloje, nes paprastai MVĮ tyrimams ir taikomajai veiklai skiria tik mažą savo apyvartos dalį. Remdamasi Bendrijos bendrųjų nuostatų dėl valstybės pagalbos tyrimams ir taikomajai veiklai taikymo patirtimi, Komisija nusprendė, kad yra pateisinama atleisti tokią pagalbą nuo išankstinio pranešimo, ypač turint omenyje, kad tokia pagalba turi labai ribotas galimybes daryti neigiamą poveikį konkurencijai. Tai taip pat taikoma pagalbai galimybių studijoms bei pagalbai, skirtai patentavimo sąnaudoms padengti, taip pat individualiai pagalbai, kuri nevirsija tam tikrų ribų.
- (6) Todėl Reglamento (EB) Nr. 70/2001 taikymo sritį reikėtų išplėsti taip, kad ji apimtų MVĮ skiriamą pagalbą moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai vykdyti kuo įvairiausiuose sektoriuose.
- (7) Siekiant atsižvelgti į kai kuriuos valstybės pagalbos moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai ypatumus, Reglamente (EB) Nr. 70/2001 pateiktus tam tikrus apibrėžimus reikėtų iš dalies pakeisti, o kai kuriuos apibrėžimus įminėtą reglamentą įtraukti. Visų pirma reikėtų įtraukti Bendrijos bendrųjų nuostatų dėl valstybės pagalbos tyrimams ir taikomajai veiklai I priede numatytus tyrimų ir taikomosios veiklos etapų apibrėžimus. Tinkamų išlaidų sąrašas turėtų atitikti bendrųjų nuostatų II priede pateiktą sąrašą, be to, reikalingi tam tikri paaiškinimai, iš kurių matytųsi, kad valstybėse narėse reglamentas yra taikomas tiesiogiai. Gavėjai neturėtų naudotis identišku mokslinių tyrimų rezultatų dvigubu subsidijavimu.

⁽¹⁾ OL L 142, 1998 5 14, p. 1.⁽²⁾ OL C 190, 2003 8 12, p. 3.⁽³⁾ OL L 10, 2001 1 13, p. 33.⁽⁴⁾ OL L 107, 1996 4 30, p. 4.⁽⁵⁾ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.⁽⁶⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1, Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.⁽⁷⁾ OL C 45, 1996 2 17, p. 5.

- (8) Šio reglamento tikslais Bendrijos bendrųjų nuostatų dėl valstybės pagalbos tyrimams ir taikomajai veiklai nuorodos, ar tam tikros priemonės gali būti laikomos valstybės pagalba, numatyta pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį, išlieka galioti.
- (9) Siekiant skatinti tyrimų rezultatų platinimą, MVĮ gali gauti pagalbą patentų bei kitų pramoninės nuosavybės teisių, gautų vykdant tyrimus ir taikomąją veiklą, įsigijimo ir įteisinimo sąnaudoms padengti. Tokios pagalbos taikymui neturėtų būti taikoma išankstinė sąlyga, kad veiklai, už kurią įsigyta anksčiau minėta teisė, taip pat būtų teikiama pagalba. Pakanka to, kad veikla atitiktų tyrimams ir taikomajai veiklai skiriamos pagalbos kriterijus.
- (10) Ne visai MVĮ teikiamai pagalbai tyrimams ir taikomajai veiklai gali būti taikoma išimtis pagal Reglamentą Nr. 70/2001. Bendrijos bendruosiuose nuostatuose dėl valstybės pagalbos tyrimams ir taikomajai veiklai nustatyta viršutinė riba, taikoma individualiems pranešimams, turėtų taip pat būti taikoma individualiai pagalbai, kuriai gali būti taikoma išimtis pagal šį reglamentą. „Eureka“ projektams, kuriuos reglamentuoja 1985 m. lapkričio 6 d. Hanoveryje vykusios ministrų konferencijos priimta deklaracija ir kurie laikomi projektais, atspindinčiais bendruosius Europos interesus, toliau turėtų būti taikomos specialiosios taisyklės.
- (11) Reglamentu (EB) Nr. 70/2001 neturėtų būti daroma išimtis avansu suteiktai pagalbai, išreikštai tinkamų išlaidų dalimi, kai ta pagalba viršija reglamente nustatytą intensyvumo ribą, ir kuri yra grąžintina tik tuo atveju, jei mokslinių tyrimų, išvardytų Bendrijos bendruosiuose nuostatuose dėl valstybės pagalbos tyrimams ir taikomajai veiklai, rezultatai yra teigiami, kadangi vertindama, ar pagalba yra grąžintina, Komisija kiekvieną pagalbos suteikimo atvejį svarsto atskirai, atsižvelgdama į pasiūlytas grąžinimo sąlygas.
- (12) Reglamentas (EB) Nr. 70/2001 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu, taikomas tik valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms tyrimams ir taikomajai veiklai vykdyti. Bendrijos bendrieji nuostatai dėl valstybės pagalbos tyrimams ir taikomajai veiklai ir toliau bus taikomi, vertinant visą pagalbą tyrimams ir taikomajai veiklai, apie kurią yra pranešama Komisijai.
- (13) Reglamentą (EB) Nr. 70/2001 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 70/2001 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip:

„a) atsižvelgiant į 4 ir 5 straipsnius, veiklai, susijusiai su Sutarties I priede numatytų produktų gamyba, apdorojimu ar pardavimu;“

b) pridedamas d punktas:

„d) patenkančiai į Reglamento (EB) Nr. 1407/2002 (*) taikymo sritį pagalbai.

(*) OL L 205, 2002 8 2, p. 1.“

2. 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) e punkte pridedama tokia pastraipa:

„Teikiant pagalbą tyrimams ir taikomajai veiklai, bendras pagalbos tyrimų ir taikomosios veiklos projektui, vykdomam bendradarbiaujant valstybiniais mokslinių tyrimų padaliniais ir įmonėmis, intensyvumas skaičiuojamas remiantis bendrąja pagalba, gauta iš valstybės tiesioginės paramos forma konkrečiam tyrimo projektui, ir iš viešųjų ne pelno siekiančių aukštojo mokslo ar mokslinių tyrimų institucijų padalinių projektui gauta pagalbos suma.“;

b) pridedami h, i ir j punktai:

„h) „fundamentalūs tyrimai“ – tai veikla, kuria praplečiamos mokslo ir techninės žinios, nesusietos su pramoniniais ar komerciniais tikslais;

i) „pramoniniai tyrimai“ – tai suplanuoti moksliniai tyrimai ar kritiniai tyrimai, kuriais siekiama įgyti naujų žinių, kurias galima būtų panaudoti kuriant naujus produktus, procesus ar paslaugas ar žymiai patobulinant esamus produktus, procesus ar paslaugas;

j) „plėtra iki konkurencijos“ – tai pramoninių tyrimų rezultatų formavimas į tam tikrą naujų, pakeistų ar patobulintų produktų, procesų ar paslaugų, kurias ketinama parduoti arba panaudoti, planą, susitarimą ar dizainą, įskaitant pradinio prototipo sukūrimą, kuris negalėtų būti panaudotas komerciniais tikslais. Į tai taip pat gali įeiti kitų produktų, procesų ar paslaugų ir pradinių parodomųjų projektų ar bandomųjų projektų koncepcinis formulavimas ir dizainas, su sąlyga, kad tokie projektai nepaverčiami pramoniniais taikomaisiais projektais arba nepanaudojami pramoniniais ar komerciniais tikslais. Tai neapima įprastinių ar periodiškų produktams, gamybos linijoms, gamybos procesams, esamoms paslaugoms ir kitoms vykdomoms veikloms taikomų pakeitimų, net jei tokie pakeitimai patobulina.“

3. 4 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Kai investuojama į teritorijas ar sektorius, kurie pagalbos suteikimo metu neatitinka regioninės pagalbos kriterijų, numatytų Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktuose, bendras pagalbos intensyvumas negali viršyti:

a) 15 %, jeigu pagalba teikiama mažoms įmonėms;

b) 7,5 %, jeigu pagalba teikiama vidutinėms įmonėms.

3. Kai investuojama į teritorijas ar sektorius, kurie pagalbos suteikimo metu atitinka regioninės pagalbos kriterijus, pagalbos intensyvumas negali viršyti regioninės pagalbos investicijoms, nustatytos Komisijos patvirtintame žemėlapyje kiekvienai valstybei narei viršutinės ribos daugiau nei:

- a) 10 procentinių punktų nuo bendros sumos teritorijose, nurodytose Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte, jeigu bendras grynasis pagalbos intensyvumas neviršija 30 %, arba
- b) 15 procentinių punktų nuo bendros sumos teritorijose, nurodytose Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte, jeigu bendras grynasis pagalbos intensyvumas neviršija 75 %.

Didesnė viršutinė regioninės pagalbos riba taikoma tik tai tada, kai pagalba skiriama su sąlyga, kad investicija bus išlaikoma pagalbą gavusiame regione mažiausiai penkerius metus, o pagalbos gavėjo įnašas į finansavimą sudaro ne mažiau nei 25 %.

4. Įterpiami toliau pateikti 5a, 5b ir 5c straipsniai:

„5a straipsnis

Pagalba tyrimams ir taikomajai veiklai

1. Pagalba tyrimams ir taikomajai veiklai neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jeigu ji atitinka sąlygas, išdėstytas 2–5 dalyse.

2. Projektas, kuriam suteikta pagalba, turi visiškai atitikti 2 straipsnio h, i ir j punktuose apibūdintus tyrimų ir taikomosios veiklos etapus.

3. Bendras pagalbos intensyvumas, apskaičiuotas remiantis projektui tinkamomis išlaidomis, neviršija:

- a) 100 %, jeigu pagalba teikiama fundamentaliems tyrimams;
- b) 60 %, jeigu pagalba teikiama pramoniniams tyrimams;
- c) 35 %, jeigu pagalba teikiama plėtrai iki konkurencijos.

Jei projektas apima skirtingus tyrimų ir taikomosios veiklos etapus, leistinas pagalbos intensyvumas nustatomas remiantis atitinkamų leistinos pagalbos intensyvumų dydžių, apskaičiuotų remiantis tai pagalbai tinkamomis išlaidomis, svertiniu vidurkiu.

Bendrų projektų atveju, didžiausia kiekvienam gavėjui skiriama pagalbos suma neviršija leistino pagalbos intensyvumo, apskaičiuoto atsižvelgiant į tinkamas sąnaudas, kurias patiria atitinkamas gavėjas.

4. 3 dalyje nustatyta viršutinė riba gali būti didinama: bendras pagalbos intensyvumas pramoniniams tyrimams daugiausia iki 75 %, o plėtrai iki konkurencijos – iki 50 %:

a) kai projektas vykdomas teritorijoje, pagalbos skyrimo metu atitinkančioje regioninės pagalbos kriterijus, pagalbos intensyvumas gali būti daugiausia didinamas 10 procentinių punktų nuo bendros sumos tose teritorijose, kurios apibrėžtos Sutarties 87 straipsnio 3 dalies a punkte, ir penkiais procentiniais punktais nuo bendros sumos tose teritorijose, kurios apibrėžtos Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punkte;

b) kai projektas siekia vykdyti potencialiai pritaikomus įvairiuose sektoriuose ir koncentruotus į įvairiapusišką požiūrį tyrimus, vadovaujantis konkrečiam projektui ar programai, vykdomai pagal Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1513/2002/EB (*) nustatytą šeštąją pamatinę mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos programą, numatytais tikslais, užduotimis ir techniniais tikslais arba vykdomai pagal kokią kitą vėlesnę pamatinę mokslinių tyrimų ir taikomosios veiklos programą ar „Eureka“ programą, pagalbos intensyvumas gali būti daugiausia didinamas 15 procentinių punktų nuo bendros sumos;

c) didžiausias pagalbos intensyvumas gali būti padidintas 10 procentinių punktų, jeigu projektas atitinka vieną iš toliau išvardytų sąlygų:

- i) projektas yra susijęs su efektyviu tarptautiniu bendradarbiavimu tarp bent dviejų nepriklausomų partnerių dvejose valstybėse narėse, ypač jei tai – bendradarbiavimas nacionalinės tyrimų ir taikomosios veiklos politikos koordinavimo srityje; jokiai tokios valstybės narės pagalbą teikiančiai bendrovei negali tekti daugiau kaip 70 % tinkamų sąnaudų; arba
- ii) projektas yra susijęs su efektyviu bendradarbiavimu tarp bendrovės ir valstybinės mokslinių tyrimų institucijos, ypač jei tai – bendradarbiavimas nacionalinės tyrimų ir taikomosios veiklos politikos koordinavimo srityje, kai valstybinė mokslinių tyrimų institucija turi padengti mažiausiai 10 % tinkamų projekto išlaidų ir ji turi teisę paskelbti tos institucijos atliktų tyrimų rezultatus; arba
- iii) projektų rezultatai yra plačiai skleidžiami techninių ir mokslinių konferencijų metu arba skelbiami apžvalginuose mokslo ir technikos žurnaluose.

Kai i ir ii punktuose minėtų projektų vykdymui sudaromos subrangos sutartys, toks bendradarbiavimas nelaikomas efektyviu.

5. Šio straipsnio tikslais, tinkamos išlaidos yra tokios:

- a) personalo išlaikymo sąnaudos (tyrimo projektui vykdyti įdarbinti mokslininkai, technikai ir kitas pagalbinis personalas);
- b) tyrimams projekto laikotarpiu jo tikslams naudojamų priemonių ir įrangos sąnaudos. Jei šių priemonių ir įrangos eksploatacijos laikotarpis ilgesnis negu mokslinių tyrimų projekto įgyvendinimo trukmė, pagalba skiriama padengti tik tai pagal gerąją buhalterinės apskaitos praktiką apskaičiuotas tyrimų projekto trukmę atitinkančias nusidėvėjimo sąnaudas;

- c) tyrimams atlikti, jų projekto vykdymo laikotarpiu naudojamų pastatų ir žemės sąnaudos. Pastatų atžvilgiu pagalba skiriama padengti tiksliai pagal gerąją buhalterinės apskaitos praktiką apskaičiuotas tyrimų projekto trukmę atitinkančias nusidėvėjimo sąnaudas. Žemės atžvilgiu pagalba skiriama padengti prekybinio sandorio sąnaudas arba faktiškai patirtas kapitalo sąnaudas;
- d) konsultavimo ir ekvivalentiškų paslaugų, naudojamų išimtinai tyrimų veiklai, sąnaudos, įskaitant mokslo ir technikos žinių bei patentų pirkimą ir licencijavimą, išorės šaltinių rinkos kainomis, kai sandoris buvo įvykdytas nė vienai sandorio šaliai nekontroliuojant kitos ir jame nenustatyta jokio slapto susitarimo elemento. Šioms sąnaudoms padengti galima skirti tik iki 70 % visos tinkamų išlaidų sumos;
- e) tiesiogiai su projekto įgyvendinimu susijusios papildomos išlaidos;
- f) tiesiogiai su projekto įgyvendinimu susijusios kitos veiklos sąnaudos, įskaitant medžiagų, prekių ir panašių produktų įsigijimo sąnaudas.

5b straipsnis

Pagalba techninių galimybių studijoms

Pagalba techninių galimybių studijoms, vykdomoms pramoniniams tyrimams arba plėtrai iki konkurencijos pasirodymo, neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, jei remiantis studijų sąnaudomis apskaičiuotas bendrasis pagalbos intensyvumas neviršija 75 %.

5c straipsnis

Pagalba patentavimo sąnaudoms

1. Pagalba su patentų bei kitų pramoninės nuosavybės teisių įsigijimu ir įteisinimu susijusioms sąnaudoms padengti neprieštarauja bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalies c punktą ir jai netaikomas reikalavimas informuoti pagal Sutarties 88 straipsnio 3 dalį, – tokios pagalbos dydis gali siekti tyrimams ir taikomajai veiklai skiriamos pagalbos, numatytos vykdyti tyrimus, kuriuos vykdant ir buvo įgytos atitinkamos pramoninės teisės, dydį.

2. Pagal 1 dalį tinkamos išlaidos yra tokios:

- a) visos sąnaudos, patirtos iki to momento, kol pirmoji teisinė jurisdikcija suteikia teisę, įskaitant su prašymo parengimu, užpildymu ir pateikimu susijusias sąnaudas, o taip pat sąnaudas, patirtos pakartotinai paduodant prašymą, kol dar teisė nebuvo suteikta;
- b) vertimo ir kitos sąnaudos, patirtos siekiant gauti arba įteisinti teisę kitose teisinėse jurisdikcijose;

- c) sąnaudos, patirtos ginant teisės galiojimą oficialiai pateikiant prašymą dėl naudojimosi teise ir protestavimo procesinių veiksmų laikotarpiu, net ir tuo atveju, jei tokios sąnaudos patiriamos po to, kai teisė gauta.

(*) OL L 232, 2002 8 29, p. 1.“

5. 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

Didelės individualiai teikiamos pagalbos subsidijos

1. Pagalbai, skiriamai pagal 4 ir 5 straipsnius, remiantis šiuo reglamentu išimtis netaikoma individualiai teikiamos pagalbos subsidijai, jeigu pasiekama bent viena iš šių ribų:

- a) viso projekto bendros tinkamos išlaidos yra bent jau 25 000 000 eurų; ir
 - i) teritorijose arba sektoriuose, kuriuose negali būti teikiama regioninė pagalba, bendrasis pagalbos intensyvumas yra mažiausiai 50 % 4 straipsnio 2 dalyje numatytos viršutinės ribos dydžio;
 - ii) teritorijose ir sektoriuose, kuriems gali būti teikiama regioninė pagalba, grynasis pagalbos intensyvumas yra mažiausiai 50 % gryniosios pagalbos viršutinės ribos dydžio, nustatyto atitinkamai teritorijai regioninės pagalbos žemėlapyje, arba

- b) bendra visos pagalbos suma yra mažiausiai 15 000 000 eurų.

2. Pagalbos, skiriamos 5a, 5b ir 5c straipsniuose numatytais atvejais, pagal šį reglamentą išimtis netaikoma individualiai teikiamos pagalbos subsidijai, jeigu pasiekama bent viena iš šių ribų:

- a) viso projekto bendros tinkamos visų projekte dalyvaujančių bendrovių patirtos išlaidos yra mažiausiai 25 000 000 eurų; ir
- b) vienai ar kelioms individualioms bendrovėms siūloma suteikti bendrąją pagalbos subsidiją, kuri sudaro mažiausiai 5 000 000 eurų.

„Eureka“ programai skiriamos pagalbos atveju, pirmojoje pastraipoje nurodytos slenkstinės vertės pakeičiamos taip:

- a) viso „Eureka“ projekto visų projekte dalyvaujančių bendrovių patirtos bendros tinkamos išlaidos yra mažiausiai 40 000 000 eurų; ir
- b) vienai ar kelioms individualioms bendrovėms siūloma suteikti bendrąją pagalbos subsidiją, kuri sudaro mažiausiai 10 000 000 eurų.“

6. Įterpiamas 6a straipsnis:

„6a straipsnis

Pagalba, apie kurią reikia iš anksto pranešti Komisijai

1. Šiame reglamente nenumatyta jokia išimtis pagalbai, – nei individualiai pagalbai, nei pagal pagalbos schemą teikiama pagalbai, kuri suteikta vienu ar daugiau avansų ir kurie grąžintini tik tuo atveju, jei tyrimų rezultatai būtų sėkmingi, kai bendra avanso suma, išreikšta tinkamų išlaidų procentais, viršija 5a, 5b ir 5c straipsniuose nustatytas pagalbos intensyvumus arba 6 straipsnio 2 dalyje nustatytą ribą.

2. Šis reglamentas nepažeidžia valstybių narių įsipareigojimų pranešti apie individualiai teikiamas pagalbos subsidijas pagal kitus su valstybės pagalba susijusius dokumentus, o ypač įsipareigojimą pranešti arba informuoti Komisiją apie pagalbą, suteiktą įmonei, gaunančiai restruktūrizavimo pagalbą, numatytą pagal Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos, skirtos padėti ir pertvarkyti sunkumų turinčias firmas (*), ir įsipareigojimo pranešti apie regioninę pagalbą, suteiktą pagal daugelį sektorių apimančias gaires dėl regioninės pagalbos stambiems investiciniams projektams.

(*) OL C 288, 1999 10 9, p. 2.“

7. 8 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. 4–6 straipsniuose nustatytos teikiamos pagalbos viršutinės ribos taikomos nepriklausomai nuo to, ar parama pagalbą gaunančiam projektui yra finansuojama vien tik valstybės narės išteklių ar ji yra iš dalies finansuojama Bendrijos.“

8. 9 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės, vadovaudamosi įgyvendinimo nuostatomis dėl metinių ataskaitų formos ir turinio, nustatytomis Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 (*) 27 straipsnyje, parengia metinę ataskaitą apie šio reglamento taikymą.

Iki šių nuostatų įsigaliojimo valstybės narės rengia metinę ataskaitą apie šio reglamento taikymą per visus ar dalį kalendorinių metų, per kuriuos šis reglamentas galioja, III priede nurodyta forma, taip pat kompiuterinėje laikmenoje. Valstybės narės pateikia Komisijai tokią ataskaitą praėjus ne daugiau kaip trimis mėnesiais nuo laikotarpio, už kurį pateikiama ataskaita, pabaigos.

(*) OL L 83, 1999 3 27, p. 1.“

9. Įterpiamas 9a straipsnis:

„9a straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Iki 2004 m. gegužės 19 d. gauti pranešimai apie pagalbą tyrimams ir taikomajai veiklai yra vertinami pagal valstybės pamatinę programą moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai, tuo tarpu visi kiti vėliau gauti pranešimai vertinami remiantis šio reglamento nuostatomis.

2. Iki šio reglamento įsigaliojimo įgyvendintos pagalbos schemos ir pagal tokias schemas paskirta pagalba, nesant Komisijos leidimo ir pažeidžiant Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje numatytą reikalavimą informuoti, yra laikomos neprieštaraujančiomis bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir joms taikoma išimtis, jeigu jos atitinka sąlygas, išdėstytas šio reglamento 3 straipsnio 2 dalies a punkte ir 3 straipsnio 3 dalyje.

Iki šio reglamento įsigaliojimo individualiai teikiama pagalba, nesant Komisijos leidimo ir pažeidžiant Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje numatytą reikalavimą informuoti, yra laikoma neprieštaraujančia bendrajai rinkai pagal Sutarties 87 straipsnio 3 dalį ir jai bus taikoma išimtis, jeigu jos atitinka sąlygas, išdėstytas šiame reglamente, išskyrus 3 straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą daryti nuorodą į šį reglamentą.

Bet kokią šių sąlygų neatitinkančią pagalbą Komisija vertina remdamasi atitinkamais pamatiniais susitarimais, gairėmis, komunikatais ir pranešimais.“

10. I priedas pakeičiamas tekstu, kuris pateikiamas šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnio 10 punktas taikomas nuo 2005 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. vasario 25 d.

Komisijos vardu

Mario MONTI

Komisijos narys

PRIEDAS

„I PRIEDAS

Mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimas

(ištrauka iš 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB dėl mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo, OL L 124, 2003 5 20, p. 36)

KOMISIJOS PRIIMTI MIKROĮMONIŲ, MAŽŲ IR VIDUTINIŲ ĮMONIŲ APIBRĖŽIMAI*1 straipsnis***Įmonė**

Įmonė yra subjektas, užsiimantis ekonomine veikla, nepriklausomai nuo jo teisinio statuso. Į įmonės apibrėžimą įeina visų pirma savarankiškai dirbantys asmenys ir šeimos verslai, tarp jų amatai ar kita veikla, bei reguliariai ekonominę veiklą vykdančios ūkinės bendrijos ar asociacijos.

*2 straipsnis***Darbuotojų skaičius ir finansinės viršutinės ribos, apsprendžiančios įmonių kategorijas**

1. Į mikroįmonių, mažų ir vidutinių įmonių (MVI) kategoriją įeina įmonės, kuriose dirba mažiau kaip 250 darbuotojų ir kurių metinė apyvarta neviršija 50 milijonų eurų, ir (ar) metinė balanso suma neviršija 43 milijonų eurų.
2. MVI kategorijoje, „maža įmonė“ apibrėžiama kaip įmonė, kurioje dirba mažiau kaip 50 asmenų ir kurios metinė apyvarta ir (arba) metinė balanso suma neviršija 10 milijonų eurų.
3. MVI kategorijoje, „mikroįmonė“ apibrėžiama kaip įmonė, kurioje dirba mažiau kaip 10 asmenų ir kurios metinė apyvarta ir (arba) metinė balanso suma neviršija 2 milijonų eurų.

*3 straipsnis***Įmonių rūšys, į kurias atsižvelgiama apskaičiuojant darbuotojų skaičių ir finansines sumas**

1. „Savarankiška įmonė“ – tai įmonė, kuri neklasifikuojama kaip įmonė partnerė pagal 2 dalį arba kaip susijusi įmonė pagal 3 dalį.
2. „Įmonės partnerės“ – tai visos įmonės, kurios neklasifikuojamos kaip susijusios įmonės pagal 3 dalį, ir tarp kurių egzistuoja tokie santykiai: įmonė (tiekėjų įmonė) viena pati arba su kita ar kitomis susijusiomis įmonėmis, apibrėžtomis 3 dalyje, turi 25 % ar daugiau kitos įmonės (vartotojų įmonės) kapitalo arba balsavimo teisių.

Tačiau įmonė gali būti klasifikuojama kaip savarankiška, taigi, neturinti įmonės-partnerės, nors ir pasiekia arba viršija 25 % ribinę vertę toliau nurodytų investuotojų dėka, su sąlyga, kad tie investuotojai, kaip apibrėžta 3 dalyje, nėra individualiai arba bendrai susiję su minėta įmone:

- a) viešos investicinės korporacijos, rizikos kapitalo bendrovės, asmenys arba asmenų grupės, nuolat vykdančios rizikos kapitalo investavimo veiklą, investuojantys nuosavą kapitalą į nekotiruojamą verslą (verslo finansiniai rėmėjai), su sąlyga, kad tų verslo finansinių rėmėjų bendra investicijų suma į tą pačią įmonę būtų mažesnė kaip 1 250 000 eurų;
- b) universitetai ar ne pelno siekiantys mokslinių tyrimų centrai;

- c) instituciniai investuotojai, įskaitant regioninės plėtros fondus;
 - d) savarankiškos vietinės institucijos, kurių metinis biudžetas mažesnis kaip 10 milijonų eurų ir kuriose yra mažiau kaip 5 000 gyventojų.
3. „Susijusios įmonės“ – tai įmonės, kurios viena su kita susietos kuriais nors iš tokių santykių:
- a) viena įmonė turi kitos įmonės akcininkų arba narių balsų daugumą;
 - b) viena įmonė turi teisę paskirti arba atleisti daugumą kitos įmonės administracijos, vadybos arba priežiūros organo narių;
 - c) pagal sutartį arba vadovaujantis memorandumo arba įmonės įstatų nuostata, vienai įmonei suteikiama teisė daryti kitai įmonei esminę įtaką;
 - d) viena įmonė, būdama kitos įmonės akcininkė arba narė, viena pati kontroliuoja, vadovaudamasi su tos įmonės kitais akcininkais ar nariais sudaryta sutartimi, tos kitos įmonės akcininkų arba narių balsavimo teisių daugumą.

Yra laikoma, kad dominuojančios įtakos nėra, jei 2 dalies antroje pastraipoje išvardyti investuotojai patys tiesiogiai ar netiesiogiai kitos įmonės valdyme nedalyvauja, nepažeidžiant jų kaip akcininkų turimų teisių.

Įmonės, palaikančios kokius nors pirmojoje pastraipoje išvardytus santykius per vieną ar daugiau kitų įmonių arba kuri nors iš 2 dalyje paminėtų investuotojų, taip pat laikomos susijusiomis įmonėmis.

Įmonės, palaikančios minėtus santykius su fiziniu asmeniu ar bendrai veikiančių fizinių asmenų grupe, taip pat laikomos susijusiomis įmonėmis, jei jos vykdo savo veiklą arba dalį veiklos toje pačioje atitinkamoje rinkoje arba gretimose rinkose.

„Gretima rinka“ laikoma produkto ar paslaugos rinka, esanti tiesiogiai greta atitinkamos vartotojų ar tiekėjų rinkos.

4. Išskyrus 2 dalies antroje pastraipoje numatytais atvejais, įmonė negali būti laikoma MVĮ, jei 25 % ar daugiau kapitalo arba balsavimo teisių atskirai ar bendrai tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja viena ar daugiau viešųjų institucijų.

5. Įmonės gali deklaruoti turinčios savarankiškos, įmonės-partnerės ar susijusios įmonės statusą, taip pat skelbti duomenis apie 2 straipsnyje nustatytą viršutinę ribą. Taip deklaruoti galima net ir tuo atveju, kai kapitalas yra pasiskirstęs tokiu būdu, kad neįmanoma tiksliai nustatyti, kas jį valdo, ir tuomet įmonė gali gera valia deklaruoti teisėtą prielaidą, kad kita ar kitos susijusios įmonės bendrai nevaldo 25 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių. Tokios deklaracijos daromos nepažeidžiant nacionalinių arba Bendrijos taisyklių, numatančių patikrinimus ar tyrimus.

4 straipsnis

Duomenys, pagal kuriuos apskaičiuojamas darbuotojų skaičius ir finansinės sumos bei tiriamas laikotarpis

1. Darbuotojų skaičiui ir finansinėms sumoms apskaičiuoti imami vėliausio susijusio patvirtinto apskaitos laikotarpio duomenys, ir apskaičiuojami metams. Į juos atsižvelgiama nuo sąskaitų uždarymo datos. Skaičiuojant metinę apyvartą, iš jos sumos išskaičiuojamas pridėtinės vertės mokestis (PVM) ir kiti netiesioginiai mokesčiai.

2. Sąskaitų uždarymo dieną, paaiškėjus, kad įmonės metiniai duomenys apie darbuotojų skaičių ar finansinių sumų viršutinės ribas viršijo arba nepasiekė 2 straipsnyje nurodytų ribų, šis faktas neturėtų nulemti vidutinės, mažos įmonės ar mikroįmonės statuso netekimo ar igijimo, jeigu tos viršutinės ribos nebuvo viršytos dvejus apskaitos laikotarpius iš eilės.

3. Naujai įsteigtų įmonių, kurių sąskaitos dar nebuvo patvirtintos, duomenys, kurių pagrindu skaičiuojamas darbuotojų skaičius ir finansinės sumos, yra išvedami iš *bona fide* apskaičiavimų finansinių metų laikotarpiu.

5 straipsnis

Darbuotojų skaičiaus apskaičiavimas

Darbuotojų skaičius atitinka metinių darbo vienetų (MDV) skaičių, tai reiškia, visą darbo dieną atitinkamoje įmonėje, arba jos vardu, visu tiriamu metų laikotarpiu dirbantys darbuotojai. Ne visus metus išdirbę darbuotojai, nevisą darbo dieną, nepriklausomai nuo trukmės, dirbę asmenys, bei sezoniniai darbuotojai sudaro MDV dalis. Darbuotojų skaičių sudaro:

- a) darbuotojai;
- b) įmonei pavaldžioje įmonėje dirbantys asmenys arba laikomi tokios įmonės darbuotojais pagal nacionalinę teisę;
- c) savininkai vadovai;
- d) partneriai, užsiimantys įmonėje nuolatine veikla ir gaunantys iš jos finansinės naudos.

Gamybinę praktiką atliekantys asmenys ar studentai, besimokantys profesijos pagal gamybinės praktikos ar profesinio mokymo sutartis, į darbuotojų skaičių neįtraukiami. Motinystės ar tėvystės atostogų trukmė neįskaičiuojama.

6 straipsnis

Įmonės duomenų nustatymas

1. Savarankiškos įmonės atveju duomenys, įskaitant darbuotojų skaičių, nustatomi išimtinai remiantis tos įmonės sąskaitų rodikliais.

2. Įmonių partnerių arba susijusių įmonių turinčios įmonės duomenys, įskaitant darbuotojų skaičių, nustatomi pagal įmonės sąskaitų rodiklius ir kitus įmonės duomenis, arba, jei yra, pagal įmonės konsoliduotos finansinės atskaitomybės rodiklius arba pagal konsoliduotos finansinės atskaitomybės, į kurias įtraukta įmonė per konsolidavimą, rodiklius.

Prie pirmojoje pastraipoje nurodytų duomenų pridedami įmonės partnerės – tiekėjų įmonės arba vartotojų įmonės – duomenys. Sumavimas yra proporcingas kapitalo arba balsavimo teisių (pasirenkant didesnę skaičių) procentinei daliai. Skirtingų įmonių atveju imama didesnė procentinė dalis.

Prie pirmojoje ir antrojoje pastraipose nurodytų duomenų pridedama įmonės, kuri tiesiogiai arba netiesiogiai susijusi su įmone, 100 % rodikliai, jei tie rodikliai nėra jau įtraukti į sąskaitas konsolidavimo metu.

3. Naudojant 2 dalyje išvardytus rodiklius įmonės įmonių partnerių duomenys yra gaunami remiantis jų sąskaitų arba, jei yra, konsoliduotų sąskaitų, ar kitais rodikliais. Prie tų duomenų pridedama 100 % įmonių, susijusių su tomis įmonėmis-partnerėmis, rodiklių, jeigu tie rodikliai nėra jau įtraukti į sąskaitas konsolidavimo metu.

Naudojant toje pačioje 2 dalyje išvardytus rodiklius su įmone susijusių įmonių duomenys yra gaunami remiantis jų sąskaitų ir jų kitais duomenimis, jei yra, konsoliduotais. Prie tų duomenų pridedama *pro rata* bet kokių susijusių įmonės įmonių-partnerių – tiekėjų arba vartotojų įmonių – duomenys, jeigu tų duomenų dalis bent jau proporcinga daliai, nurodytai 2 dalies antrojoje pastraipoje, dar nėra įtraukta į konsoliduotas sąskaitas.

4. Jei įmonės konsoliduotose sąskaitose nėra duomenų apie darbuotojų skaičių, šis skaičius apskaičiuojamas proporcingai sudedant įmonių partnerių duomenis ir pridedant įmonių, su kuriomis įmonė susijusi, duomenis.“
